

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010009
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6321010009.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. F. , pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 18. mája 2021, o odvolaní obžalovaného T. F. proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 6T/3/2021 zo dňa 15.3.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. F. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 6T/3/2021 zo dňa 15.3.2021 bol obžalovaný T. F. , uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13. 10. 2020 v čase približne o 15.30 h v Brezne, na ul. N. XX v predajni DM Drogéria zobral z predajného pultu strojček na holenie zn. Philips OneBlade, dve balenia náhradných hlavíc k holiacemu strojčeku zn. Philips OneBlade, ktoré spolu obsahovali 5 ks náhradných hlavíc, ktoré si vložil do vrečka svojich nohavíc a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia tovaru, čím pre spoločnosť dm drogérie markt, s.r.o., Bratislava, Na pántoch 18, IČO: 31 393 781, spôsobil škodu spolu vo výške 112,85 €,

2/ dňa 24. 10. 2020 v čase približne o 07.30 h v Brezne na ul. ČSA 59 v predajni HM Tesco zobral z predajného pultu 2 ks elektrických kefiiek zn. ORAL B, ktoré v kabínke na prezliekanie odbalil a uložil si ich do rucksaku, pričom z predajne odišiel bez zaplatenia uvedeného tovaru, nakoľko pri samoobslužnej pokladni zaplatil len za potraviny, ktoré mal v malom nákupnom košíku, čím pre spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., Bratislava - mestská časť Ružinov, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828, spôsobil škodu spolu vo výške 75,58 €,

3/ dňa 24. 10. 2020 v čase približne o 17.00 h v Brezne na ul. ČSA 59 v predajni HM Tesco, zobral z predajného pultu jedno balenie nástavcov žiletiek zn. Gillette FUS POWER CARTR.4, ktoré si v kabínke na prezliekanie vložil do ľavého vrečka svojich nohavíc, pričom z predajne odišiel bez zaplatenia uvedeného tovaru, nakoľko pri samoobslužnej pokladni zaplatil len za potraviny, ktoré mal v malom nákupnom košíku, čím pre spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., Bratislava - mestská časť Ružinov, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828, spôsobil škodu vo výške 20,99 €,

pričom skutkov v bode 1-3/ sa dopustil hoci mu už bola Obvodným oddelením PZ Sliač v blokovom konaní č. bloku 16200658 zo dňa 16. 07. 2020 uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 10,-€ za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil krádežou tovaru v predajni COOP Jednota v Sliači.

Za to bol obžalovaný T. F. odsúdený podľa § 212 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným :

- dm drogerie markt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Na pántoch 18, IČO: 31 393 781 škodu vo výške 112,85 Eur a

- TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Cesta na Senec 2, IČO: 31 321 828 škodu vo výške 75,58 Eur.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný odvolanie dňa 25.3.2021 prostredníctvom obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolaním napáda výrok o treste odsudzujúceho rozsudku, pretože považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov nepodmienečne za neprimerane prísny a nespravodlivý. Poukázal, že sa v prípravnom konaní priznal ku spáchaniu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a svoje konanie oľutoval. Podrobne popísal spôsob konania a preto je toho názoru, že tým napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, dobrovoľne sa priznal a uznal svoju vinu. Zastáva názor, že za takýchto skutkových okolností s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti podľa § 36 a § 37 Tr. zákona je uložený trest neprimerane prísny. Súd v napádanom rozsudku síce konštatuje, že pri ukladaní trestu dôsledne zvažoval pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil u neho jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona, keď sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keď bol už za trestný čin odsúdený. Poukázal, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu nebral do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Ďalej poukázal, že svojim konaním spôsobil škodu v celkovej výške 188,43 eur, čo nepredstavuje ani malú škodu podľa § 125 Trestného zákona. Má zato, že súd v rámci zásady individualizácie trestu, by mal pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnúť na konkrétne okolnosti trestného činu a tiež aj na spôsobený následok. Záverom vyslovil názor, že účel trestu z hľadiska naplnenia všetkých jeho funkcií je možné dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody kratšieho trvania. Navrhol, aby krajský súd zrušil napádaný rozsudok Okresného súdu v Brezne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, v časti výroku o uloženom treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. po zrušení tohto rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju ten v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol alebo, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku krajský súd po zrušení prvostupňového rozsudku sám rozhodol tak, že mu uložený trest zmierni uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

K podanému odvolaniu sa vyjadril okresný prokurátor, pričom k námietke obžalovaného, že okresný súd pri ukladaní trestu nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona uviedol, že samotné priznanie obžalovaného, či vyhlásenie o vine, nemožno automaticky hodnotiť ako vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť, ktorá predpokladá konkrétnu formu napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, t.j. vyššiu mieru aktivity páchatela, než len samotné priznanie, ku ktorej v prípade obžalovaného nedošlo. Napokon fakt, že sa obžalovaný ku spáchaniu skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval, súd zohľadnil pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Okresný súd Brezno pri ukladaní trestu obžalovanému správne zistil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na ktoré prihliadal pri ukladaní trestu. Taktiež rešpektoval zásady pre ukládanie trestov uvedené v ustanovení § 34 ods. 1 a 4 Trestného zákona, keď dôsledne vyhodnotil o. i. aj predchádzajúci spôsob života obžalovaného i jeho schopnosť poučiť sa z vyhodnotenia jeho trestnej činnosti a predchádzajúcich výkonov trestov a tomu prispôbil druh ako aj výmeru uloženého trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre daný trestný čin. Záverom uviedol, že trest uložený napadnutým rozsudkom považuje za zákonný a správny. Navrhol podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného T. F. ako nedôvodné zamietnuť.

Dňa 4.5.2021 sa k odvolaniu svojej obhajkyne vyjadril aj obžalovaný T. Vereš, keď uviedol, že trest považuje za neprimerane prísny, keďže spáchal trestný čin v malom rozsahu. Poukázal, že k trestnej činnosti sa doznal, spáchanie trestného činu oľutoval, spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným z toho čo sa mu kladie za vinu. Z uvedených dôvodov, ako aj z rodinných dôvodov preto žiada o zmiernenie trestu.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní. Poukázala, že okresný súd nevzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák., napriek tomu, že obžalovaný po celý čas napomáhal OČTK. Taktiež poukázala, že obžalovaný spôsobil škodu vo výške 188,43 Eur, čo nie je ani škodou malou v zmysle § 125 Tr. zák. Ďalej uviedla, že v rámci individualizácie trestu účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol rozsudkom sám a obžalovanému zmiernil trest.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje vo výroku o vine a treste za zákonný. Ďalej poukázal, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa predovšetkým majetkovej trestnej činnosti a doposiaľ uložené tresty nemali na neho dostatočný prevýchovný účinok a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu požiadal o zmiernenie trestu, pričom má za to, že trest, ktorý už vo väzbe vykonal vo výmere 7 mesiacov je dostatočný.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný T. F. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 15.3.2021 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 8 krát súdne trestaný. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Odvolací súd, sa taktiež stotožnil so záverom okresného súdu, keď u obžalovaného vzhliadol aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., a to že už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou odvolateľa, že súd prvého stupňa mu mal priznať aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže neboli splnené podmienky na priznanie aj tejto poľahčujúcej okolnosti. V tejto súvislosti pripomína, že napomáhanie páchatel'a pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, predpokladá aktívnu účasť páchatel'a predovšetkým uvedením všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, pričom hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatel'a, mali orgány

činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Z obsahu spisu nevyplýva, že by obžalovaný vyvinul aktívnu účasť na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch. Skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo žalovanej trestnej činnosti, súd prvého stupňa správne subsumoval ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a nie je možné túto okolnosť zohľadniť duplicitne, ako sa domáha obžalovaný. Pokiaľ obžalovaný ďalej argumentuje tým, že spôsobil škodu vo výške 188,43 Eur, čo nie je ani škodou malou v zmysle § 125 Tr. zák., tak odvolací súd sa s touto argumentáciou nemohol stotožniť, keďže kvalifikačným znakom v danom prípade nie je výška škody (§ 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), ale skutočnosť, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý (§ 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák.). V prípade obžalovaného T. F. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 212 ods. 1 Tr. zák. umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere až na dva roky. Trest odňatia slobody vo výmere desiatich mesiacov, uložený v dolnej polovici zákonom prípustnej trestnej sadzby považuje aj odvolací súd za správny a zákonný, pretože zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona a zohľadňuje aj recidívu obžalovaného a nie je možné ho považovať za neprimeraný a represívny. Okresný súd postupoval zákonne, keď obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu s stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol už vo výkone trestu odňatia slobody.

Zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.